

ČO JE NOVÉ V KERICU?

Andersenova noc v KERICu Koniec marca – mesiaca knihy, sme už po piatykrát oslávili nocou v KERICu. Tentokrát sme mali rekordnú účasť, celú noc v KERICu strávilo 42 detí a 11 dospelých.

Naši dobrovoľníci sa ujali prípravy aj realizácie s plným nasadením. Hlavnou myšlienkou bol slávny príbeh z Kostariky (že vraj je slávny po celej Latinskej Amerike) o smutnej Llarone. Príbeh je o láske medzi švárnym mužom a Llaronou. Najskôr musí lásku krásnej Llarony dobíjať, keď ju získa, žijú šťastný život, narodí sa im dve deti a vyzrá, že to tak bude až do smrti, ale nie je. Muž musí na dlhý čas odísť a počas odlúčenia jeho láska k Llarone vychladne a aj sa zahľadí do inej ženy.

Keď sa vráti domov, už sa viac o Llaronu nezaujíma, trápi ju svojím nezáujmom. Rozpráva sa iba s deťmi a predvádza sa pred ňou s inou ženou. Llarona je nešťastná, priam zúfalá. A zúfalá situácia provokuje zúfalé činy, zhodí do rieky svoje dve deti a v dravej rieke sa utopia. Keď si Llarona uvedomí, čo sa stalo, vrhne sa do rieky. Legenda hovorí, že odvtedy jej duša nemôže nájsť pokoj a narieka, kým ju niekto neoslobodí.

Tento príbeh bol niťou, ktorá sa prepletala celou Andersenovou nocou v KERICu. Najskôr deti hľadali po KERICu zvláštne predmety, ktoré nie sú bežnou súčasťou KERICu. Kto ich našiel sa stal vedúcim skupiny a mohol si k sebe vybrať kamarátov. V týchto sku-

pinách potom deti odhalovali postupne príbeh nešťastnej Llarony. Plnili rôzne úlohy a postupne získavali čriepky príbehu, ktorý poskladali a zahrli pre ostatné deti divadlo. Boli sme prekvapení, ako rôznorodo a zaujímavo ho deti predvedli.

Poslednou polnočnou úlohou bolo nájsť plačúcu Llaronu v lese a zachrániť ju. Deti ju našli na Šerikovom okruhu, kde blúdila a plakala. A deti si trochu toho správneho strachu užili tiež. Všetci sa často sa im podarí o polnoci chodiť po tmavom lese. Poslednou neplánovanou časťou programu bol súboj medzi deťmi a vedúcimi. Deti skúšali nespáť celú noc a vedúci sa pokúšali ich uspať. Asi nie je ťažké uhádnuť, kto bol víťaz.

Mladí získavajú skúsenosti v Anglicku aj Taliansku

V rámci projektu LEONARDO dostali možnosť dvaja Čadčania vycestovať na 3 mesiace do Anglicka, do Lancastru a v škole, ktorá sa venuje výchove kaderníkov, športových inštruktorov, požiarnikov a záchranárov, sa zlepšiť v profesii.

Matej získava skúsenosti ako športový inštruktor. Už vie ako sa hrá kriket, futbal na vozíčkoch, bol na sústreďení s vojakmi. Každý deň objavuje iný rozmer anglickej profesionality v oblasti športu. Mirka objavuje anglické trendy v kaderníctve, vo svojej profesii. Tri mesiace oboch obohatia nielen profesne, zlepšia sa aj v angličtine, naučia sa fungovať v cu-

dzej krajine, v anglickej hostujúcej rodine.

Peter zo Skalitého sa po roku vrátil z dobrovoľníckeho pobytu z Talianska. Pomáhal v SOS Vilagio. Je to detský domov rodinného typu, kde sa jedna mama stará o 7-8 detí. Pri výchove jej pomáhajú aj medzinárodní dobrovoľníci. Peter sa vrátil s krásnym talianskym prízvukom, po roku hovorí plynule taliansky. Okrem pracovnej skúsenosti veľa po Taliansku cestoval a spoznával ho. Podarilo sa mu stretnúť aj s viacerými dobrovoľníkmi -Talianmi, ktorí boli v minulosti v Čadci. Skúsenosť ho ovplyvnila tak hlboko, že má v pláne sa vrátiť a skúsiť si život v Taliansku aj mimo projektu dobrovoľníka.

Dva kontinenty, 8 krajín, 16 účastníkov a jeden tréning

Na začiatku marca sme v rámci projektu Euro-Asian Empowerment hostovali mladých ľudí zo štyroch európskych krajín – Talianska, Francúzska, Čiech a Slovenska a štyroch ázijských krajín – Kambodže, Thajska, Indonézie a Vietnamu.

Strávili sme spolu sedem dní v Oščadnici, kde sme sa každý deň venovali jednej téme, aby sa účastníci zlepšili v schopnosti viesť iných mladých ľudí. Témou prvého dňa bola komunikácia, ďalší deň interkultúrne učenie, potom sa naši účastníci rozprchli po čadčianskych školách, aby mohli porozprávať o svojich krajinách deťom na základných a stredných školách. Určite bolo pre nich zaujímavé stretnúť sa s ľuďmi z tak vzdialených a nám neznámych krajín. Bolo zaujímavé aj pre nás, stráviť týždeň s ľuďmi z rôznych krajín a najmä z rôznych kultúr.

Ďalší deň sme sa venovali outdoorovým aktivitám, ako ich pripraviť pre skupinu, aby

boli bezpečné, ale aj trochu adrenalínové a využiť ich na posilnenie tímu. Jeden deň sme sa snažili im ukázať aspoň trochu zo Slovenska a tak sme išli do Rajeckej Lesnej, kde sme si pozreli betlehém, ktorý predstavuje okrem iného aj Slovensko v koncertovanej podobe.

Zastávka v Žiline ukončila náš cestovný deň. Posledný programový deň sme sa na-

vzájom oboznamovali s dobrými aktivitami, ktoré fungujú pri práci s mladými a deťmi v týchto krajinách.

Okrem programu sa celá skupina veľmi intenzívne skamarátila, a tak sa dalo počas voľného času diskutovať aj o takých témach, ako je nosenie šatky moslimských žien, aký to ma pre nich význam. Kolegyňa z Thajska nám vysvetlila, že šatka pre moslim-

skú ženu je súčasť jej náboženstva, ale aj módy. Aký tip šatky si vyberie závisí od každej ženy.

Podľa toho ako silno je veriaci si vyberia aj spôsob zahalenia. S kolegyňou z Indonézie si vymieňali štýly viazania šatiek a typicky žensky diskutovali. Toto spoločné stretnutie nám otvorilo oči a trochu viac sme začali chápať aj tieto vzdialené kultúry a islam.

Nová kaviareň Le Petit Café

V polovici marca sa nám podarilo v priestoroch bývalej čajovne otvoriť novú kaviareň. Má francúzske meno a aj francúzsky šarm.

Jej cieľom je ponúknuť priestor nielen milovníkom dobrej kávy a koláčikov, ale aj milovníkom dobrej knihy.

V kaviarni je veľká knižnica, ktorá funguje tak, že keď sa do knižky začítate, môžete si ju kľudne odniesť aj domov, len treba miesto nej do knižnice doložiť inú kni-

hu, pre ďalších čitateľov.

Keďže tento rok máme počasie na Kysuciach veľmi teplé, tak už aj pred KERICom funguje terasa, ktorá ponúka krásny výhľad na Kysucy a jej okolie. Našou ambíciou je postupne priťahovať život ku Kysuciam na nábrežie, a tak postupne vytvoriť ďalšiu peknú časť Čadce.

STRANU PRIPRAVILI: MIRKA PETRIKOVÁ, MIROSLAVA MURČOVÁ

Noví dobrovoľníci prileteli z Číny a Kene

KERICový dobrovoľnícky team sa rozrástol o dvoch nováčikov.

Po prvýkrát hostujeme dobrovoľníka z Číny. Jianxin Wu priletel 3. apríla. Jeho cesta na Slovensko začala vo Fuzhou a pokračovala cez Shanghai, Moskvu až do Prahy. Z Prahy Jay prišiel vlakom až do Rudiny, kde strávil prvý týždeň v hostiteľskej rodine. Keď sme sa pýtali na prvé dojmy zo Slovenska, tak povedal, že „Kde sú ľudia?“. Taktiež sa veľmi zasmial, keď prišiel do Kysuckého Nového Mesta a povedal, že je to „mesto“.

Pre porovnanie Fuzhou je malé čínske mestečko so 7 miliónmi obyvateľmi. Druhý

dobrovoľník priletel z Afriky, z Kene a volá sa Philip Ochieng Ooko. Letel z Nairobi cez Dubai do Prahy.

Prvú adrenalínovú príhodu zažil ihneď po prilete. Keď sa mu podarilo o polnoci vystúpiť na zlej stanici. Mal vystúpiť z vlaku v Bystřici a omylom vystúpil v Trinci. Kým sme ho našli, tak sa stihol v Trinci o 00:30 zoznámiť s policajcami aj taxikármi a jeho prvá európska skúsenosť bola o tom, akí sú tu dobrí ľudia, že všetci sa mu snažili pomôcť.

Počas svojho trojmesačného pobytu budú prezentovať svoje krajiny a diskutovať so študentami stredných a základných škôl počas EUROWEEKU.

